

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.11.2005
KOM(2005) 540 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**Kommissionens rapport om gennemførelse af direktiv 96/61/EF om integreret
forebyggelse og bekæmpelse af forurening**

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Kommissionens rapport om gennemførelse af direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

Denne rapport er blevet udarbejdet i medfør af artikel 16, stk. 3, i Rådets direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening¹ (IPPC-direktivet). Rapporten dækker perioden fra 2000 til 2002 og er derfor begrænset til 15 medlemsstater. Det er den første rapport om direktivets gennemførelse, siden det trådte i kraft i oktober 1999.

IPPC-direktivet sigter mod at integrere forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra omkring 45 000 store industrianlæg i EU 15. Gennem et system med fastsættelse af godkendelsesvilkår baseret på bedste tilgængelige teknikker (BAT) dækker det derved de væsentligste emissioner til vand, luft og jord samt andre miljøvirkninger.

Rapporten resumerer de oplysninger, som medlemsstaterne har sendt på basis af et spørgeskema vedtaget af Kommissionen². Alle medlemsstater besvarede spørgeskemaet; de fleste med forsinkelse. Kommissionen har ikke tjekket alle medlemsstaternes oplysninger i denne forbindelse; der er dog blevet foretaget en analyse af svarene i en ekstern undersøgelse³, som Kommissionen har ladet foretage. Sideløbende, og som forelagt i denne rapport, har Kommissionen foretaget sin egen analyse af de nationale lovgivningers overensstemmelse med IPPC-direktivet.

Kommissionen rejste allerede en række gennemførelsesspørgsmål i sin meddelelse ”På vej mod bæredygtig produktion”, der blev vedtaget i juni 2003⁴. I denne meddelelse blev der desuden lanceret en høring om gennemførelsen og mulighederne for videreudvikling af IPPC-direktivet, hvoraf resultaterne ligeledes er taget i betragtning i denne rapport.

2. FREMSKRIDT I GENNEMFØRELSEN

IPPC-direktivet har siden den 30. oktober 1999 fundet anvendelse for nye anlæg; datoen var fristen for gennemførelse i national lov. For bestående anlæg er den

¹ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

² Kommissionens beslutning af 31. maj 1999 om spørgeskema vedrørende Rådets direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC), EFT L 148 af 15.6.1999, s. 39.

³ ”Analyse af medlemsstaternes første gennemførelsesrapporter om IPPC-direktivet”, LDK-ECO, juni 2004, jf.

⁴ http://europa.eu.int/comm/environment/ippc/ippc_ms_implementation.htm#ImplementationReps
KOM(2003) 354 endelig ”På vej mod bæredygtig produktion, Status over gennemførelsen af Rådets direktiv 96/61/EF af om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening

endelige frist for fuldstændig overensstemmelse med direktivet den 30. oktober 2007, medmindre et anlæg gennemgår en ”væsentlig ændring” før denne dag.

Forsinkelser i gennemførelsen i national lovgivning

IPPC-direktivet er generelt blevet gennemført i national lovgivning med betydelig forsinkelse. Ved udgangen af 2004 havde alle EU 15-medlemsstater endelig gennemført direktivet, men der var forskellige huller i lovgivningen i nogle medlemsstater.

Kommissionen har tjekket gennemførelsen i national lovgivning i alle ’gamle’ medlemsstater. De ’nye’ medlemsstaters lovgivning er ved at blive tjekket. Der er blevet konstateret en række mangler i de fleste medlemsstater. Adskillige medlemsstater (Finland, Sverige og Østrig) har ændret deres lovgivning efter Kommissionens bemærkninger, men der er overtrædelsesprocedurer i gang mod Belgien, Danmark, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Nederlandene, Luxembourg og Spanien. Den Europæiske Domstol afsagde i 2004 dom for første gang om utilstrækkelig gennemførelse af IPPC-direktivet, hvad angår den østrigske lovgivning⁵.

Forskellige tilgange til gennemførelse i national lovgivning

Medlemsstaterne har anvendt forskellige tilgange til at gennemføre direktivet i national lovgivning.

Et betydeligt antal medlemsstater har allerede indført integrerede godkendelsessystemer. Nogle medlemsstater (f.eks. Frankrig og Sverige) har kun foretaget relativt små ændringer i deres allerede gældende nationale lovgivning. Dette har også ført til store forskelle i de egentlige tilgange til gennemførelsen af IPPC-direktivet. I mange af medlemsstaterne dominerer nogle af elementerne i de allerede eksisterende systemer.

Andre medlemsstater (f.eks. Portugal, Spanien og Grækenland), der ikke havde noget integreret godkendelsessystem, udviklede ny lovgivning og nye integrerede godkendelsessystemer og –procedurer mere præcist efter bestemmelserne i direktivet. Nogle af dem synes imidlertid at halte bagud med indførelsen af et fuldstændigt operationelt godkendelsessystem.

Begrænset antal udstedte IPPC-godkendelser

Medlemsstaterne rapporterede (for perioden indtil udgangen af 2002), at omkring 45 000 anlæg falder ind under IPPC-direktivets anvendelsesområde. I den første rapporteringsperiode fik 5545 anlæg godkendelse til væsentlige ændringer (4750) eller som nye (795) anlæg. De udgør ca. 13 % af alle anlæg.

Disse tal afspejler imidlertid ikke det samlede antal udstedte IPPC-godkendelser, da rapporteringsspørgeskemaet ikke krævede tal om nye, ajourførte eller genbehandlede godkendelser til bestående anlæg. Resultatet er, at der kun kan tegnes et ufærdigt billede af gennemførelsessituationen på nuværende tidspunkt. Medlemsstaterne er

⁵ Sag C-78/04 Kommissionen mod Østrig (Dom af 18. november 2004, EUT C 6 af 8.1.2005, s.18)

også begyndt med at godkende bestående anlæg, eller at genbehandle vilkårene i eksisterende godkendelser, men der findes ingen samlede data for EU i øjeblikket.

De begrænsede foreliggende data peger ikke desto mindre på væsentlige forskelle medlemsstaterne imellem, hvad angår antal udstedte godkendelser. Italien, Spanien og Portugal har f.eks. hver især meddelt, at der er givet færre end 10 godkendelser til "væsentlige ændringer" i bestående anlæg, medens adskillige andre medlemsstater indberettede meget højere godkendelsestal for sådanne typer anlæg. Grækenland gav ingen oplysninger om antallet af udstedte godkendelser.

Gennemførelsesprocessen skal fremskyndes for at være færdig til oktober 2007

Som anført i meddelelsen fra juni 2003 ser det ud til, at nogle medlemsstater kun har gjort ringe fremskridt med hensyn til gennemførelsen i praksis af direktivet.

Der er derfor udbredt bekymring for, at der vil blive indgivet et uforholdsmæssigt højt antal godkendelsesansøgninger lige inden fristen i oktober 2007. Dette kan føre til en uforholdsmæssig stor belastning for de kompetente myndigheder, der måske ikke vil være i stand til at klare situationen. Slutresultatet kunne blive, at det ikke lykkes at overholde fristen for udstedelse eller ajourføring af godkendelser, eller at ikke lægges nok vægt på bestemmelserne, og at direktivets krav derved ikke overholdes.

Det er desuden ikke tilstrækkeligt blot at udstede en godkendelse den 30. oktober 2007. Anlæggene bør gives tilstrækkelig tid til fuldt ud at overholde direktivets krav den pågældende dato. Som fastsat i direktivets artikel 9, stk. 4, skal alle anlæg navnlig drives på de vilkår, der er fastsat i godkendelsen på grundlag af den bedste tilgængelige teknik (BAT), under hensyntagen til det pågældende anlægs tekniske karakteristika, geografiske beliggenhed og de lokale miljøforhold.

Kommissionen tilskynder derfor fortsat medlemsstaterne til at indtage en målrettet og proaktiv tilgang til imødekommelse af alle direktivets krav inden den 30. oktober 2007.

3. SPECIFIKKE GENNEMFØRELSES-OG HÅNDHÆVELSESSPØRGSMÅL

Driftslederens generelle forpligtelser og godkendelsesansøgninger

Disse bestemmelser i direktivet er generelt blevet korrekt gennemført i national lovgivning af medlemsstaterne.

Koordinering mellem myndigheder under godkendelsesproceduren

Medlemsstaterne har udarbejdet forskellige ordninger for at sikre koordinering myndighederne imellem. Nogle medlemsstater udpeger en enkelt myndighed, medens andre har spredt det på forskellige kompetente myndigheder (f.eks. Portugal, der har udpeget flere myndigheder, hvor hver enkelt er ansvarlig for en del af proceduren: koordinering, høring og udstedelse af godkendelser). Koordinationen mellem disse myndigheder kan være mere indviklet i nogle medlemsstater, f.eks. Tyskland og Nederlandene, der i visse tilfælde fortsat har separate vandtilladelser.

Fastlæggelse af godkendelsesvilkår baseret på BAT

Der er stor forskel fra medlemsstat til medlemsstat. Nogle medlemsstater har udarbejdet en vejledning som hjælp for de kompetente myndigheder, medens andre ikke har specifikke dokumenter herom. Nogle medlemsstater har indført sektorspecifik lovgivning baseret på BAT.

Langt de fleste medlemsstater anfører, at BAT-referencedokumenterne (BREF), som Kommissionen har offentliggjort i medfør af artikel 16, stk. 2, i direktiv om udveksling af oplysninger om BAT) er taget i betragtning generelt og i specifikke tilfælde, når BAT fastlægges. Det er imidlertid ikke systematisk indarbejdet i al relevant lovgivning. Det bør bemærkes, at Domstolen har anvendt oplysninger fra en BREF i forbindelse med en kendelse⁶ om definitionen på affald.

Godkendelsesvilkår og ændringer i anlæg

Størstedelen af medlemsstaterne har indarbejdet direktivets krav, hvad angår de emner, der skal omfattes af godkendelsesvilkår, og regulering af ændringer, som driftsledere foretager i bestående anlæg. Kun Det Forenede Kongerige meddelte, at der var blevet udstedt en specifik vejledning til de kompetente myndigheder om fortolkning af udtrykket ”væsentlige ændringer” i driften.

Adskillige medlemsstater (mindst 8) har anvendt direktivets mulighed for at opstille almene bindende regler, som regel i form af lovgivning, i stedet for at fastsætte bestemte krav i de enkelte godkendelsesvilkår. I mange tilfælde var sådanne regler allerede i kraft inden IPPC-direktivet.

Revurdering og ajourføring af godkendelser

Regelmæssig revurdering og ajourføring af godkendelser er vigtige redskaber til at sikre en dynamisk forskriftsordning. Alle medlemsstater henviser til lovbestemmelser med henblik på revurdering og ajourføring af godkendelser. Nogle medlemsstater har imidlertid ikke fastsat klare revurderingsprocedurer, herunder f.eks. specifik revurderingshyppighed.

Miljøkvalitetsnormer

Alle medlemsstater har angivet, at nationale eller regionale retsakter gennemfører forpligtelsen til at kræve yderligere betingelser i IPPC-godkendelser, hvor en miljøkvalitetsnorm kræver strengere betingelser end dem, der kan opnås ved hjælp af BAT. I de fleste af medlemsstaterne er der imidlertid ikke rapporteret om sådanne tilfælde. Dette kan enten forklares ved ufuldstændig gennemførelse af denne bestemmelse eller ved det forhold, at BAT-betingelserne er tilstrækkelige til, at miljøkvalitetsnormer imødekommes i specifikke tilfælde. I det første tilfælde har medlemsstaterne imidlertid forpligtelse til at overholde en miljøkvalitetsnorm i henhold til andre fællesskabsinstrumenter, der fastsætter den pågældende norm.

⁶ C-235/02 Præjudiciel afgørelse (Kendelse af 25.1.2004, EUT C 94 af 17.04.04, s. 13)

Overholdelse af vilkårene i godkendelsen

De fleste medlemsstater har indført procedurer for tjek af overholdelsen af godkendelsesvilkårene, generelt ved inspektioner på stedet. Inspektionshyppigheden og anvendelse af 'selvovervågning' foretaget af driftslederne eller af ikke administrative organer (f.eks. akkrediterede laboratorier), varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Kravet til driftsledere om regelmæssigt at informere de kompetente myndigheder om resultaterne af overvågning af udledninger er blevet indført i de fleste medlemsstater. Nogle medlemsstater er stadig ved i færd med at udarbejde procedurer for regelmæssige inspektioner.

Procedurer og hyppighed varierer betydeligt medlemsstaterne imellem. I Sverige foretages inspektioner f.eks. gennemsnitligt hvert andet år for hvert anlæg, Frankrig har opstillet et årsprogram for inspektioner, og i Spanien foretager de kompetente myndigheder inspektioner på eget initiativ.

Antallet af håndhævels tiltag (administrative eller strafferetlige) varierer betydeligt medlemsstaterne imellem. F.eks. rapporterede Nederlandene 310 håndhævels tiltag og Frankrig 148 gennemførte sagsanlæg, medens en række medlemsstater ikke meddelte hverken antal eller type af de håndhævels tiltag, der var blevet foretaget i rapporteringsperioden.

Oplysning og inddragelse af offentligheden

Alle medlemsstater har rapporteret de lovbestemmelser, der sikrer offentlighedens adgang til oplysninger om og inddragelse i godkendelsesproceduren. Der gives typisk en periode på omkring en måned til høring af offentligheden om godkendelsesansøgninger.

Nogle få medlemsstater (f.eks. Irland) anførte, at der, hvad angår information og deltagelse, aktivt blev taget skridt til at informere offentligheden om dens rettigheder (bl.a. ved hjælp af publikationer, foldere, almene oplysningskampagner eller oplysninger på internettet). Offentligheden informeres generelt gennem godkendelsesspecifikke meddelelser (f.eks. i aviser eller på officielle opslagstavler).

Medlemsstaterne rapporterede ikke om nogen særlig påvirkning af de begrænsninger, der er fastlagt i direktiv 90/313/EF om fri adgang til miljøoplysninger⁷, f.eks. hvad angår forretnings- og fabriks hemmeligheder.

Grænseoverskridende virkninger

Medlemsstaterne rapporterede om meget få tilfælde, hvor der havde været grænseoverskridende samarbejde. Det kunne skyldes ufuldstændig gennemførelse af forpligtelsen til at samarbejde med berørte medlemsstaters kompetente myndigheder i tilfælde af grænseoverskridende virkninger. De fleste medlemsstater meddelte ikke noget om procedurer til at sikre hensigtsmæssig offentlig adgang til oplysninger om og inddragelse i andre medlemsstaters godkendelsesprocedurer.

⁷ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56

Rapportering af emissionsgrænseværdier

Sammenlignet med data om repræsentative emissionsgrænseværdier, som medlemsstaterne tidligere rapporterede, er det vanskeligt at drage tydelige konklusioner om en stigende eller faldende tendens i disse værdier. Sammenligning af rapporterede emissionsgrænseværdier med det mål at efterprøve, om de som forventet er sammenfaldende, er i de fleste tilfælde ikke mulig på grund af medlemsstaternes forskellige måder at udtrykke disse emissionsgrænseværdier på i godkendelserne (f.eks. forskellige tidsperioder eller forskellige statistiske krav til overensstemmelse). I betragtning af den begrænsede anvendelse af disse data vil Kommissionen derfor forsøge bedre at tilpasse denne øvelse til de mulige fordele heraf i forbindelse med revisionen af direktivet.

4. MODTAGNE KOMMENTARER TIL IPPC-DIREKTIVET

En overvejende positiv vurdering af direktivet

Selv om en række medlemsstater understregede, at de kun havde begrænset erfaring med gennemførelsen af IPPC-direktivet i rapporteringsperioden, er den udbredte mening blandt medlemsstaterne, at direktivet er et effektivt redskab i bekæmpelsen af forurening fra industrianlæg og giver en række fordele, navnlig hvad angår den integrerede og forebyggende tilgang, gennemførelsen af godkendelsesvilkår baseret på BAT, ajourføring af godkendelser, bedre overvågning af og adgang til oplysninger og offentlighedens inddragelse i godkendelsesproceduren. Nogle medlemsstater fremhævede, at direktivets gennemførelse har medført en administrativ forenkling og fremmet samspillet mellem de kompetente myndigheder og driftslederne. De BREF, som Kommissionen har offentliggjort i medfør af direktivets artikel 16, stk. 2, anses for at være nyttige værktøjer til bestemmelse og formidling af BAT.

Nogle medlemsstater gav udtryk for ønsket om større teknisk overensstemmelse mellem IPPC-direktivet og anden fællesskabslovgivning om industrielle emissioner, navnlig direktiv 2001/80/EF om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg⁸ og direktiv 2000/76/EF om forbrænding af affald⁹.

Andre bemærkninger

Kommissionen modtog omkring 100 svar på sin meddelelse fra 2003 om IPPC-direktivet¹⁰. Langt de fleste interesseparter kræver ikke radikale ændringer i direktivet, men ønsker forskriftsmæssig stabilitet. Nogle svar foreslår imidlertid tekniske ændringer for at forbedre direktivet.

Adskillige medlemsstater (bl.a. Det Forenede Kongerige og Nederlandene) og nogle industrisammenslutninger ønsker desuden en mere omfattende ændring af direktivet for at give større mulighed for emissionshandel, hovedsagelig for NO_x og SO₂ som alternativ til den gældende BAT-baserede godkendelsesprocedure. Der er også

⁸ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.

⁹ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

¹⁰ Der er yderligere oplysninger at se på:

http://europa.eu.int/comm/environment/ipcc/ipcc_ms_implementation.htm#CommCommunication

næsten enstemmigt ønske om udarbejdelse af retningslinjer vedrørende væsentlige gennemførelsesaspekter af direktivet.

Europa-Parlamentet gav i sin beslutning af 28. februar 2004 en generel positiv udtalelse om direktivet og opfordrede medlemsstaterne til at sætte alle nødvendige bestræbelser ind for at gennemføre direktivet. Europa-Parlamentet udtrykte desuden bekymring med hensyn til de 'betydelige forskelle i gennemførelsen' og opfordrede til en større indsats for at følge direktivets gennemførelse og udarbejde retningslinjer.

5. NÆSTE SKRIDT – HANDLINGSPLAN OG REVISION AF DIREKTIVET

I lyset af de væsentlige udfordringer og spørgsmål, der er opstået ved direktivets gennemførelse er Kommissionen bekymret over den træge gennemførelse af direktivet i en række medlemsstater og har derfor besluttet at intensivere sin indsats som beskrevet nedenfor med henblik på bedst at sikre, at der gnidningsløst og til tide opnås fuld overensstemmelse.

Aktion 1 Sikre fuldstændig gennemførelse af direktivet i national lovgivning

Nogle medlemsstater har endnu ikke gennemført IPPC-direktivet korrekt. Dette har ført til adskillige overtrædelsessager. Kommissionen vil nøje følge disse overtrædelsessager for at sikre fuldstændig gennemførelse.

Aktion 2 Bedre overvågning af fremskridt med hensyn til fuldstændig gennemførelse af IPPC-direktivet inden den 30. oktober 2007

Fuldstændig gennemførelse af IPPC-direktivet inden udgangen af oktober 2007 er stadig en udfordring for de fleste medlemsstater. Det kræver hurtige fremskridt og stærkere politisk støtte og administrative ressourcer fra de nationale forvaltninger og kompetente myndigheder for at sikre gennemførelse af direktivet til tiden.

Kommissionen opstiller derfor indikatorer for regelmæssigt at overvåge medlemsstaternes fremskridt med henblik på at overholde fristen den 30. oktober 2007. Indikatorerne vil bl.a. omfatte oplysninger om antallet af identificerede anlæg og antallet af godkendelser, som medlemsstaterne har udstedt eller ajourført. Disse oplysninger vil blive stillet til rådighed for offentligheden via internettet.

Kommissionen vil ligeledes besøge de medlemsstaters myndigheder, hvor der kræves betydelige yderligere bestræbelser for at gennemføre direktivet fuldstændigt.

Aktion 3 Overensstemmelsestjek

Kommissionen har hidtil modtaget meget få klager om utilstrækkelig anvendelse af IPPC-direktivet på specifikke anlæg.

I betragtning af risikoen for et eventuelt misbrug af direktivets iboende fleksibilitet, har Kommissionen imidlertid lanceret nogle tiltag for at tjekke direktivets anvendelse:

- Kommissionen vil intensivere anvendelsen af den europæiske oversigt over forurenende emissioner (EPER)¹¹ for at fastlægge de væsentligste industriemittenter og undersøge, om IPPC-direktivet anvendes på disse anlæg. Kommissionen har især identificeret anlæg, der var ansvarlige for væsentlige emissioner af et bestemt forurenende stof¹² og vil overvåge de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer for sikre, at disse anlæg fuldt ud overholder IPPC-direktivet inden den 30. oktober 2007.
- Kommissionen har ligeledes lanceret et projekt for at fremme gennemgangen af fremskridt med direktivets gennemførelse i medlemsstaterne, og hvad angår 30 specifikke IPPC-anlæg udvalgt fra hele EU, vurdere i hvilket omfang anlæggenes godkendelser og resultater overholder direktivets krav.
- Kommissionen vil i 2006 lancere et projekt for at undersøge, i hvilket omfang generelle bindende regler i visse medlemsstater imødekommer kravene i direktivet.

Hvis Kommissionen finder tilfælde af utilstrækkelig anvendelse af direktivet, vil den træffe alle nødvendige tiltag, herunder om nødvendigt indlede overtrædelsesprocedurer. I denne forbindelse kunne en nylig afsagt dom fra Domstolen¹³ mod Grækenland få væsentlige følger for eventuelle gennemførelsessager vedrørende IPPC-direktivet. Ifølge Domstolen har Grækenland tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 84/360/EØF om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg¹⁴, idet det hverken har formuleret en politik eller en strategi med henblik på gradvis at tilpasse elektricitetsværket i Linoperamata efter de bedste tilgængelige teknikker.

Aktion 4 Afslutning af første runde af BREF og start på gennemgangen heraf

BREF er vigtige værktøjer til direktivets gennemførelse. Kommissionen gør sit bedste for at sikre, at den første runde af BREF (bestående af 32 BREF) afsluttes ved udgangen af 2005. Gennemgangsforløbet for bestemte eksisterende BREF, hvor der foreligger væsentlige nye oplysninger og ny viden fra forskning, er ved at blive drøftet med medlemsstaterne og de berørte industrier og vil igangsættes i 2005.

Aktion 5 Behov for tydeliggørelse af visse juridiske aspekter og for revision af direktivet

Af en nylig høring af medlemsstaterne fremgik, at fortolkningen af aktivitetetsbeskrivelserne i direktivets bilag I og udtrykket ”anlæg” er de væsentligste områder, hvor der anmodes om yderligere vejledning til støtte for gennemførelsen. Kommissionen arbejder derfor i nært samarbejde med medlemsstaterne for at støtte udarbejdelsen af retningslinjer, der vil blive afsluttet i 2006 og offentliggjort på internettet. Disse retningslinjer er bl.a. baseret på

¹¹ Beslutning 2000/479/EF; EFT L 192 af 28.7.2000, jf. www.eper.cec.eu.int

¹² Jf. EPER Review Report
<http://www.eper.cec.eu.int/eper/documents/EPER%20Review%20report,%20final.pdf>

¹³ Sag C-364/04 Kommissionen mod Grækenland (Dom af 7.7.2005, EUT C 217 af 3.9.2005, s. 9)

¹⁴ EFT L 188 af 16.7.1984, s. 20

eksisterende fortolkninger, som Kommissionen har givet siden direktivets vedtagelse.

Kommissionen har også fastlagt behovet for en teknisk revision af IPPC-direktivet for at tydeliggøre nogle tvetydigheder og sikre bedre regulering. Desuden har udarbejdelsen af temastrategier som led i det sjette miljøhandlingsprogram¹⁵ fremhævet, at IPPC-direktivet kunne udgøre et væsentligt bidrag til disse tiltag, og der overvejes i denne forbindelse mulige ændringer til direktivet (navnlig med hensyn til anvendelsesområde).

Aktion 6 Vurdering af muligheder for at strømline gældende lovgivning om industriemissioner i forbindelse med 'Bedre regulering'-initiativet

Den høring, der blev lanceret med meddelelsen om gennemførelsen af IPPC-direktivet, drøftelserne i Rådet (navnlig i forbindelse med regelforenklingsøvelsen¹⁶) og den nylige meddelelse fra Kommissionen "Bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union"¹⁷, peger alle på behovet for at revidere samspillet mellem IPPC-direktivet og andre retsakter. Dette spørgsmål blev også specifikt behandlet i rapporter offentliggjort af Den Europæiske Unions netværk for gennemførelse og håndhævelse af Fællesskabets miljølovgivning (IMPEL)¹⁸.

I forbindelse med revisionen af IPPC-direktivet undersøger Kommissionen derfor, hvordan den kan strømline gældende lovgivning om industriemissioner (IPPC-direktivet og relevant sektorbestemt lovgivning, såsom direktivet om store fyringsanlæg, affaldsforbrænding og anvendelse af organiske opløsningsmidler¹⁹).

Aktion 7 Vurdering af anvendelsen af mulige markedsbaserede instrumenter og andre incitament

IPPC-direktivet er baseret på et dynamisk koncept, hvad angår definitionen af BAT. Når der er blevet udstedt en IPPC-godkendelse og alt efter den pågældende kompetente myndighed, kan driftsledere imidlertid i praksis antage en minimal og statisk tilgang med hensyn til at sikre, at godkendelsesvilkårene overholdes til punkt og prikke.

Kommissionen undersøger derfor i forbindelse med revisionen af IPPC-direktivet, om der skal udarbejdes incitament, f.eks. gennem markedsbaserede instrumenter (såsom emissionshandelsordninger, skatter og afgifter), for at tilskynde driftsledere til at gå videre en de forskriftsmæssige krav i IPPC-direktivet og støtte innovative miljøteknikker.

¹⁵ Afgørelse 1600/2002/EF om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram; EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1

¹⁶ Jf. f.eks. konklusionerne fra Det Europæiske Råd af 23. marts 2005, http://ue.eu.int/ueDocs/cms_Data/docs/pressdata/da/ec/84340.pdf

¹⁷ KOM (2005) 97 endelig af 16.3.2005

¹⁸ Se <http://europa.eu.int/comm/environment/impel/>

¹⁹ Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg, EFT L 85 af 29/3/1999, s. 1.

6. KONKLUDERENDE BEMÆRKNINGER

Gennemgangen af IPPC-direktivet fortsætter i hele 2006 og afsluttes i 2007 med en meddelelse fra Kommissionen, i givet fald ledsaget af et forskriftsforslag. Kommissionen nedsætter en rådgivende gruppe for IPPC-revisionen for at sikre høring af og direkte dialog med medlemsstaterne og andre interesseparter. Der vil i 2006 ligeledes blive tilrettelagt en offentlig høring.

Gennemgangen vil vurdere mulighederne for at gøre direktivet mere funktionsdygtigt i samspil med andre forskrifter om emissioner i industrien, uden at der ændres noget i direktivets grundlæggende principper og ambitionsniveau. Dette burde dog ikke aflede medlemsstaternes opmærksomhed fra en korrekt gennemførelse af direktivet inden fristens udløb. Medlemsstaternes højeste prioritet bør fortsat navnlig være fuldstændig gennemførelse af direktivet inden den 30. oktober 2007.